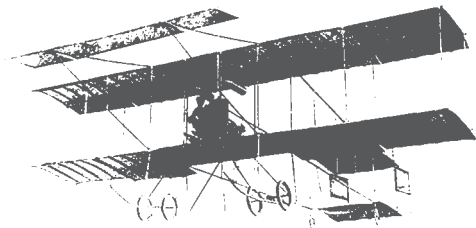

JEZ!

„Lžíce patří k talíři
jako štětec k malíři.

Lžíce patří k misce
jako ocas k lišce.“

„Malíř patří k štětci
jako talíř k letci.
Liška patří k ocasu
jako miska k notesu.
Liška patří k notesu
jako malíř k letci.“

„Co je tohle za čurbes?
Tu máš lžíci! A už jez!“

JAK SE TO ŘÍKÁ

Jak se to říká,
když kočár jede?
Jede kočár.

Jak se to říká,
když je starý?
Starý kočár.

Jak se to říká,
když kočár veze?
Kočár, co veze —
tak se to říká,
kočárník kočí
veze nám trika,
trikoty prouhaté.
Drožkatý cirkusák!
Koho to veze?
O kom se mlčí?
Z kozlíku leze
kočárník kočí.
Neslezl dosud,
už je to loni.
Holoubku koni!

SLÁMKA A SLEPÝŠ KŘEHKÝ

Slámka si řekla pro sebe,
že není slámka, že je slepýš křehký.
Slyšel to slepýš křehký a pomyslel si,
že není slepýš křehký, že je slámka.
Každá věc má něco společného
se štěstím! I každé zvíře!

VEČEŘE

Táta kouká do talíře,
máma do stropu,
dcera žmoulá z plyše zvíře,
synek v oukropu

prstem šťourá: loďstvo krále
versus piráti!
Pohlavek plesk: „Žádné ale...
dlabej, nebo ti...“

Zbytek jídla v dobré míře,
syn je jako hrob,
táta — talíř, dcera — zvíře
a maminka — strop.